

13 april 2025

*Viering van Schrift en Tafel
in De Duif en via Zoom*

Met overweging en alle gesproken teksten

Foto: Diana Vernooij - Parijs 2024

Als je kijkt en ziet wordt alles poëzie

***Viering in de 40-dagentijdserie
“Pelgrims van vertrouwen”***

Voorganger: Diana Vernooij
Lector: Natalie Hakhoff
Piano: Irina Ursu-Antonova of
Stephanus Harsono
Het Koor van de Duif

Openingsgebed: Mattheus 6: 23

Maar als je oog troebel is,
zal er in heel je lichaam duisternis zijn.
Als het licht in jezelf verduisterd is,
hoe groot is dan die duisternis.

Lied: Als alles duister is

Oorspronkelijk "Dans nos obscurités"

Tekst en muziek: J. Berthier

Als alles duister is,
ontsteek dan een lichtend vuur
dat nooit meer dooft, vuur dat nooit meer dooft.
Als alles duister is,
ontsteek dan een lichtend vuur
dat nooit meer dooft,
vuur dat nooit meer dooft.

Welkom en inleiding

Welkom lieve mensen hier in de kerk, lieve mensen thuis – fijn dat jullie er zijn.
Fijn dat we weer samenkomen om bij onszelf te komen én bij elkaar te zijn.

Een Pelgrimstocht van Vertrouwen gaan wij deze reeks tot Pasen, en vandaag is de laatste zondag voor Pasen. Traditioneel is dat Palmzondag – wij gaan ons pad voort, zoekend naar de poëzie van het niet-weten.

In ons kennen we dankbaarheid en overgave – we weten dat we steeds weer terug kunnen vallen op vertrouwen. We vertrouwen dat er altijd steun is, altijd verbinding en zinvol contact.

De foto op de voorpagina nam ik vorig jaar in Parijs, toen ik een rustig ommetje maakte in de buurt van ons hotel. Een onooglijk straatje liep ik in, een steeg. En ik keek om me heen en zag dit: vlak boven de grond, op het randje van een souterrain-raampje. Door een sjabloon of een stempel 4 kleine mannekes die vreemde stappen maken. Zo klein: een paar centimeter. Prachtig!

Pas bij het maken van deze viering besepte ik dat het een verwijzing is naar het "Ministry of Silly Walks" van John Cleese. Poëzie op straat – midden in Parijs!

Hoe zwaar de weg ook is, hoe vreemd de dagen – als je je ogen opent en kijkt, is er altijd poëzie: dat schreef ik in de uitnodiging. Tussen alle struikelblokken door is er schoonheid. Dit is ons thema voor vandaag: de poëzie van het alledaagse leven.

Christendom, Jodendom, Islam, Boeddhisme: de spirituele tradities zitten vol met poëzie – opdat we de rijkdom en schoonheid van het leven leren zien, dwars door al ons doelgericht leven heen.

Vandaag gaan we kijken, dieper, simpeler, in vertrouwen, in verbinding met de dingen. En we zingen en bidden en luisteren en laten ons vullen met de pure poëzie van het gewone.

Natalie en ik wensen ons allemaal een mooie viering.

Gebed om kracht

God die met je tomeloze energie
ons en onze wereld hebt geschapen:
Geef ons van je kracht,
opdat wij bestand zijn tegen
ziekte en zorgen,
onrecht en kwaad,
angst en verdriet.

Geef ons kracht
om te steunen en steun te ontvangen,
om vast te houden en los te laten,
om te genieten van het leven
en ons plezier te delen.

Geef ons kracht
om te blijven geloven in onze dromen,
om telkens nieuw te kijken
naar de mensen om ons heen.

Geef ons kracht
om de toekomst met vertrouwen
tegemoet te treden.
Amen.

Lied: Klankresten

H. Oosterhuis / Tj. Oosterhuis

Klankresten van een onvoltooid verhaal.
Steenlettergrepen, sporen in woestijnzand.
Lichtwoorden, ooit ontvangen, maar van wie.
Hij zal niet slapen, allerzielen hoeder.

Eerste lezing uit Marcus 4: 26-29

En hij zei: 'Het is met het koninkrijk van God als met een mens die zaad uitstrooit op de aarde: hij slaapt en staat weer op, dag in dag uit, terwijl het zaad ontkiemt en opschiet, ook al weet hij niet hoe. De aarde brengt uit zichzelf vrucht voort, eerst de halm, dan de aar, en dan het rijpe graan in de aar. Maar zo gauw het graan het toelaat, slaat hij er de sikkel in, omdat het tijd is voor de oogst.'

Lied: Om Vrijheid

H. Oosterhuis/ B. Huijbers

Als vrijheid was wat vrijheid lijkt, wij waren
De mensen niet die wij nu angstig zijn –
Wij zaaiden bronnen uit in de woestijn
Wij oogsten zeeën zonder te vervaren.

Wij, tussen moed en wanhoop. Waarom weten
Wij wel wat leven is maar leven niet?
Soms gaan wij op de vleugels van een lied

En durven onze zwaartekracht vergeten.
Verlangen, pijn van onbekende duur:
Turen de verte in, niet kunnen laten
Een stad te zien, een tuin, doorschijnend water –
Dan valt de nacht over het middaguur.

Maar voorgevoel van liefde duurt het langst,
Heugenis aan het woord in den beginne,
Licht – ongebroken valt het bij ons binnen.
Even zijn wij ontkomen aan de angst.

Als vrijheid was wat vrijheid lijkt, wij waren
De mensen niet die wij nog angstig zijn.
Wij zouden niet meer vluchten voor de pijn
En voor de grootste liefde niet vervaren.

Tweede lezing: een Parabel van de Boeddha

Een man die over een veld reisde, kwam een tijger tegen. Hij vluchtte, de tijger kwam achter hem aan. Toen hij bij een afgrond kwam, greep hij de wortel van een wilde wijnstok vast en zwaaide zichzelf over de rand. De tijger rook aan hem vanaf boven. Trillend keek de man naar beneden, waar, ver beneden, een andere tijger wachtte om hem op te eten. Alleen de wijnstok hield hem in leven. Twee muizen, een witte en een zwarte, begonnen langzaam aan de wijnstok te knagen. De man zag een sappige aardbei bij hem in de buurt. Zich met de ene hand vasthoudend aan de wijnstok, plukte hij met de andere hand de aardbei: “Mmm, heerlijk!”

Overweging

Toen zanger Leonard Cohen in 2011 een hoge Spaanse literatuurprijs kreeg uitgereikt voor zijn poëtische liederen, zei hij in zijn dankwoord:

“Poëzie komt van een plek waar niemand macht over heeft, een plek die niemand kan veroveren. Ik voel me een beetje een charlatan om een prijs te accepteren voor een activiteit die ik niet in mijn macht heb.”

Ervaringen waar je in moet kruipen

Poëzie komt van een plek waar niemand macht over heeft. Waar komt ze dan vandaan?

Hoe kunnen we op die plek geraken?

Is het überhaupt wel iets buiten ons of is het een innerlijke verblijfplaats? –

En kunnen we erop vertrouwen dat we erin kunnen leven?

Jezus zegt: Als je oog troebel is, zal er in heel je lichaam duisternis zijn. Maar als je oog helder is, zal heel je lichaam verlicht zijn.

De bijbelse verhalen zitten vol poëzie, als je ze niet als feitenrelaas opvat maar als je je laat meenemen in sfeer, als je je laat raken. Alle verhalen en levensgeschiedenissen, de gevechten en de beelden zijn ervaringen waar je in moet kruipen. Ze drukken emoties en belevenissen uit. Ze druipen van schoonheid.

En kijk eens naar de gelijkenissen van Jezus: die zijn pure poëzie. Het Koninkrijk Gods is als een mosterdzaadje, of nee, het is als zuurdesem. De beeldspraak neemt je mee, je voelt wat er bedoeld wordt.

Althans: wie oren heeft om te horen en ogen om te zien.

Niet alleen Jezus spreekt in gelijkenissen, Boeddha kon er ook wat van. Wat is dat met gelijkenissen? Dringt het beter tot ons door als we een verhaal horen dat we ons moeten eigen maken?

Kunnen we de boodschap misschien beter interpreteren en onthouden als we het in verhaalvorm hebben gehoord?

Laten we eens naar de 2 concrete gelijkenissen kijken die we vandaag lezen.

Jezus zegt: “Het Koninkrijk van God lijkt op een mens die zaad uitstrooit op de aarde: hij slaapt en staat weer op, dag in dag uit, terwijl het zaad ontkiemt en opschiet, ook al weet hij niet hoe. De aarde brengt uit zichzelf vrucht voort, eerst de halm, dan de aar, en dan het rijpe graan in de aar. Maar zo gauw het graan het toelaat, slaat hij er de sikkel in, omdat het tijd is voor de oogst.”

Groeien en bloeien

Iedereen die een tuin heeft met vaste planten, zoals ik, die kent dat: deze maand kijk je in de aarde van je plantenbakken en je tuin. Je zit er met je neus bovenop, je knipt wat oude takken weg, je geeft water, je ziet nog niets, je wacht af. Je vraagt je af of het wel komt en ineens is het daar: een scheut, een knop, iets groens – iets dat zich uit de aarde opheft en gaat groeien. Wonderbaarlijk! En het gaat groeien en bloeien, zo mooi!

En dan: Het Koninkrijk Gods lijkt dus op die mens die zaait en af te wachten heeft totdat het zaad ontkiemt en opschiet. Dus in de vergelijking is het koninkrijk Gods niet het zaad, maar die zaaier, die mens die zich verwonderd. En wij, de mensen die verlangen naar het Koninkrijk Gods, zijn het zaad dat gestrooid is in de akker, dat ontkiemen gaat, dat vrucht voortbrengt en dat geoogst wordt. Wat een prachtige vergelijking en hoe lastig om het te begrijpen. Het Koninkrijk Gods groeit door ons groeien, het Koninkrijk Gods komt tot bloei door ons opbloeien!

Wij kunnen dat Koninkrijk Gods dus niet veroveren, net zoals Leonard Cohen zei dat de plek van poëzie niet te veroveren is. We kunnen er wel samen mee ópgroeien en onze vruchten erin voortbrengen en afstaan. Daar gaat het om.

Eén aardbei

Dan de gelijkenis van de Boeddha, die is van een heel andere aard, wat verontrustender ook.

Een man wordt bedreigd door 2 tijgers voor hem en achter hem. Zijn dood is niet te ontkomen, want ook zijn laatste houvast, de wortel van een wilde wijnstok, wordt doorgeknaagd door 2 muizen.

Máár er is een aardbei! En hij smult. Mmmm, dat is genieten...

Zie je het voor je, je wordt opgejaagd door de tijger van het verleden en je ziet in de verte de tijger van de toekomst. Je bent niet veilig voor de dood, je kunt niet achteruit en niet vooruit. Even is er houvast. Maar je houvast wordt doorgeknaagd, door de witte muis van de dag en de zwarte muis van de duistere nacht.

Zo is je leven, de dagen gaan voorbij, veel te snel knagen ze aan de tijd die je rest.

Je kunt doodsangsten uitstaan bij het besef dat het af gaat lopen – máár zegt de vergelijking: je kunt ook genieten van wat er nog op je pad komt. Je kunt die sappige aardbei zien en plukken en ervan genieten: Ohh – heerlijk. De poëzie van je korte levensduur.

In de wijdse stilte ontvangen woorden

Leonard Cohen vertelt dat hij met zijn poëzie alle onderdelen van het leven met waardigheid en schoonheid wil uitdrukken, of het nu om liefde gaat of om afscheid, of het nu om ouderdom gaat, om fouten maken, eenzaamheid of om zijn eigen aanstaande dood. Poëzie is het universele in het alledaagse, en ze schenkt ons schoonheid en troost.

Hij wist het natuurlijk heel goed, waar die plek van poëzie is. Hij heeft niet voor niets jaren in een zenklooster geleefd. Hij zocht de stilte om vol contact te hebben met ervaringen en gevoelens. Om ze niet direct in woorden en daden om te zetten, maar ze eerst eens te proeven en in het lijf te laten resoneren en rond te draaien.

Niet er direct de bekende woorden aan geven, maar ze in de wijdse stilte ontvangen. Daar pas kan er poëzie geboren worden, want dáár in die stilte kunnen de woorden en de beelden als nieuw komen.

De bomen wuiven naar je, de wereld leeft in je ooghoek, de wolken jagen jou dreigend op. Dat je op strand met de zee: zout-water-blauw bent of met de kras van de rozenstruik op je arm: opdrogend-bloed-rood.

Je weet ineens wat bidden is – als je samen met de binnenshuis zoemende botsende hommel het open raam vindt en plots uitvliegt de weidse hemel in.

De merel zingt jouw lied

Als we dat zaad zijn dat gestrooid is en langzaam tot bloei komt, als we die opgejaagde man zijn die de aardbei echt proeft - dan is de gelijkenis gaan leven in onze leven.

Dat is de poëzie van het alledaagse leven, je bent er één mee.

De merel zingt jouw lied, je wangen strelen de wind. De opwindende muziek danst in je lijf, en je verdriet loopt als regen langs het raam.

Als we niet weten wat deze dag zal brengen,
als we onze gewoonten vergeten,
als we ons laten verrassen door het leven dat zich aandient,
als we inspringen op de kansen die er zijn,
als we vertrouwen op iets nieuws – als een kind,
ja, als een kind nieuwsgierig naar het onbekende –
ja, dan komt de poëzie van onze pelgrimstocht vol vertrouwen tot leven.

Moge het zo zijn.

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in een God
van liefde en goedheid,
die de mensen tot leven roept
om de wereld tot bloei te brengen.

In Jezus wordt mij duidelijk
wat de opdracht van elke mens is:
waarachtig mens te zijn en te leven voor elkaar.

Ik geloof, dat wie alleen voor zichzelf leeft,
een weg gaat die naar de dood voert;
maar wie zichzelf geeft:
hoe zou ons leven zinloos kunnen zijn?

Ik geloof dat het goed is om als een
bevrijd mens te leven in de geest
van Jezus: een geest van liefde,
menselijkheid en solidariteit.

Als we dit waar maken,
zal ons geloof een kracht zijn
die de vrede bewerkt en het rijk Gods
nabij brengt voor alle mensen.

Hart van de viering

Breken en delen met elkaar

We zijn aangekomen in het hart van onze viering, waar we gaan breken en delen met elkaar. Straks breken we brood en delen het, samen met de wijn. Nu breken we onze portemonnee of onze bankrekening open en delen ons geld. Want waar gemeenschappen serieus zijn, delen zij hun rijkdom. We geven wat we kunnen want we beseffen dat zonder onze giften gemeenschappen niet kunnen bloeien.

Laten we dan delen met elkaar wat we kunnen delen.

We hebben vandaag 2 collectes:

Collecte

Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke of jaarlijkse bankafschrijving. Daarnaast kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen. Ook kun je een bijdrage doen door de QR-code te scannen met je mobiel. Een standaardbedrag van tien euro is ingevuld; dat kun je naar eigen inzicht veranderen. Hartelijk dank voor je gift.

Stichting De Duif

Jaarlijks kiest de Duifgemeenschap een jaardoel om maandelijks voor te collecteren. In 2025 is dat ten gunste van de stichting "Heart for Children." Zij biedt scholing en onderdak aan weeskinderen in Tororo in Oeganda. Deze kinderen komen uit achterstandssituaties. Het doel is om hen in staat te stellen in hun eigen levensonderhoud te voorzien. Zie ook de achterpagina van dit liturgieboekje.

Jaardoel De Duif

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Voorbeden

Bij wijze van voorbeden lees ik graag het gedicht: *Niet aarzelen* van Mary Oliver

*Als je plotseling en onverwacht vreugde voelt,
aarzel dan niet. Geef eraan toe. Er zijn talloze
levens en hele steden verwoest of staan
op het punt te worden verwoest.
We zijn niet wijs en vaak ook niet aardig.
En veel kan nooit worden hersteld.
Toch heeft het leven nog mogelijkheden.
Misschien is dit zijn manier om terug
te vechten, dat er soms iets gebeurt
dat beter is dan alle rijkdom of macht ter wereld.
Het kan van alles zijn, maar je merkt het waarschijnlijk
meteen wanneer de liefde begint. In ieder geval,
dat is vaak zo. In ieder geval, wat het ook is,
wees niet bang voor de overvloed.
Vreugde is niet gemaakt om een krummeltje te zijn.*

Tafellied

H. Oosterhuis / A. Oomen

Niemand heeft U ooit gezien.
Liefde is uw naam.
Brood des levens heet die knecht
die uw kind genoemd wordt:
Jezus, kind uit Nazareth.

Liefde, zegt Gij, is te doen.
Werk in ons dat wij U doen.
Licht ons op dat wij U zien.
Dat wij leven wat geleefd moet.
Dat wij doen wat moet gedaan:
recht voor ieder mensenkind,
brood voor ieder kind van mensen,
vrede en een nieuwe wereld -
en de dood zal niet meer zijn.

Nodiging

Breken en delen van brood en wijn

We zijn er voor elkaar. We nemen alles mee wat ons bekend is en toch gaan we op weg met lege handen, met de open liefdevolle geest van niet-weten.

We openen ons hart voor alle lijden en verdriet om ons heen en voor alle lijden en verdriet verder weg – opdat ons hart van compassie zal overstromen.

We zijn er voor elkaar, hier en nu, we geven het beste van onszelf en we wijzen elkaar op de poëzie van ons dagelijks leven.

Als dat je intentie is en je vindt inspiratie bij hem, Jezus, die ons liet zien hoe hij zo'n leven volledig leefde, kom dan naar voren en neem deel aan het breken van het brood en het delen van de wijn.

Iedereen of je nu gelovig bent of niet, is van harte genodigd Kom, je bent welkom om dit brood en deze wijn te delen, Komt dan naar voren want alles is er in overvloed voor elkaar.

Lied: Hore mijn oor

Juut Meijer / T.Löwenthal

Hore mijn oor, het ongehoorde
dat ik bedacht ben op wat ik zie
onze monden dat zij vrede roepen
onze handen dat zij troosten,
dan zullen mijn voeten gaan waar liefde is
mijn hart overvloeien van vreugde.

Actie en informatie

- Voor de huiskamerviering van *Witte Donderdag* is de titel: Trouw aan werkelijke vreugde en waarde – voorbereid door Catrinus Mak. Het is een mooie oude traditie die we op deze manier nieuw leven ingeblazen hebben na Corona.

Op dit moment zijn 6 aanmeldingen voor 2 locaties, dat is helaas te weinig aanmeldingen voor Witte Donderdag om het door te kunnen laten gaan. Als er vandaag nog nieuwe aanmeldingen komen kunnen we in Amsterdam en in Heerhugowaard bijeenkomen, het eerste deel verbonden in zoom en daarna in de 2 huiskamers apart. Meld je aan als je nog wilt meedoen.

- *Goede Vrijdag* – We gaan op pelgrimstocht door Amsterdam, langs plekken van hoop en vertrouwen. Het is een gemeenschappelijke meditatieve wandeling van ons Duiven en Dominicus-gangers. Ook daar kun je nog aan meedoen – het is prettig als je dat even meldt, maar je kunt vrijdag ook aanschuiven. Let op: de tijd is verschoven: om kwart voor 7 gaan Bert en ik lopen, dus zorg dat je er dan bent.

- Volgende week Zondag is het *Pasen*, dan zijn jullie van harte welkom bij de viering waarin Jan Meijer voorgaat.

Slotlied: Onze Vader verborgen

H. Oosterhuis / T. Löwenthal

Onze Vader verborgen,
uw naam worde zichtbaar in ons.
Uw koninkrijk kome op aarde,
Uw wil geschiede
een wereld, met bomen tot in de hemel,
waar water, schoonheid en brood,
gerechtigheid is en genade,
waar vrede niet hoeft bevochten,
waar troost en vergeving is
en mensen spreken als mensen,
waar kinderen helder en jong zijn,
dieren niet worden gepijnigd,
nooit één mens meer gemarteld,
niet één mens meer geknecht.

Doof de hel in ons hoofd,
leg uw woord op ons hart,
breek het ijzer met handen,
breek de macht van het kwaad.
Van U is de toekomst kome wat komt.

Zegenbede

En dan zijn we aangekomen aan het eind van de viering. Laten wij de zegen vragen om deze week met open ogen op weg te gaan en de poëzie onderweg te kunnen gaan zien.

Moge de Eeuwige,
die in ons geboren wil worden
jou zegenen en sterken op jouw levenstocht,
waar je voeten je ook brengen.

Moge de Liefdevolle
jouw dagen vervullen
en je verbinden met je broeders en zusters,
wie dat ook mogen zijn.

Mogen wij voor elkaar een zegen zijn,
in het leven dat ons verbindt,
zo kwetsbaar als het is.

Moge ons diepste wezen,
God in ons leven,
ons daarbij altijd zeer nabij zijn.

Amen.

Een fijne zondag en een goede week gewenst!

Na de viering ben je welkom om met elkaar een kopje koffie of thee te drinken en voor een goed gesprek!

Voor de Zoomers is er gelegenheid om met elkaar na te praten.

De overweging van deze viering is na te lezen op onze website:
www.deduif.net

Orde van Dienst (Wijzigingen voorbehouden) Aanvang 10.30 uur

Zondag	voorganger	Waar/hoe
17 april Seideravond 19.00 uur	Catrinus Mak Aanmelden per mail bij Catrinus via: klophart@telfort.nl	Via Zoom
18 april Goede vrijdag, 18.45 uur verzamelen bij de Duif	Diana Vernooij en Bert van der Meer. Aanmelden bij Diana per mail via: vernooijdiana@gmail.com	Wandeling van de Duif naar de Dominicus
20 april Pasen	Jan Meijer	In de Duif en via Zoom
27 april	Jan Meijer	In de Duif en via Zoom
4 mei	Natasja Bakker	In de Duif en via Zoom
11 mei	Diana Vernooij	In de Duif en via Zoom
18 mei	Catrinus Mak	In de Duif en via Zoom
25 mei	Jan Meijer	In de Duif en via Zoom

Voor de laatste actuele informatie, zie www.deduif.net/agenda

Het Duifkoor zingt wekelijks in de viering, o.l.v. de dirigent Henk Kemper, op afwisselende zondagen begeleid door onze pianisten Irina Ursu-Antonova en Stephanus Harsono.

Het koor verwelkomt altijd graag nieuwe leden! Lijkt het je leuk om mee te zingen, neem dan contact op met de dirigent via het algemene e-mailadres, of via een van de koorleden.

Het koor repeteert wekelijks in het muziekgebouw Platform-C in Amstelveen.

Het Groene Boek waarin u persoonlijke intenties kunt schrijven ligt bij de entree van de kerk. De intenties worden tijdens de viering voorgelezen.

Elke zondag houden wij een collecte bestemd voor de kosten die we als gemeenschap moeten maken om wekelijkse vieringen te kunnen houden.

Elke **2de zondag** van de maand is er een 2e collecte, bestemd voor het door de gemeenschap gekozen jaardoel: in 2025 is dat ten gunste van de stichting "Heart for Children." Zij biedt scholing en onderdak aan weeskinderen in Tororo in Oeganda. Deze kinderen komen uit achterstandssituaties. Het doel is om hen in staat te stellen in hun eigen levensonderhoud te voorzien. De stichting draait volledig op vrijwilligers. Alle ingezamelde gelden komen volledig t.g.v. deze stichting. Voor meer info: www.heart4children.org

Het Solidariteitsfonds is er als jijzelf of een jou bekende 'Duif' hulp nodig heeft.

Voor vragen hierover kun je bij één van de bestuursleden terecht of meldt je vraag per mail via onderstaand adres.

Periodiek wordt ons blad "Het Groene Licht" verspreid. Heb je zin om ook eens een stukje te schrijven, kopij kunt u aanleveren bij Angela van der Marck. Of per mail op het algemene e-mailadres (zie hieronder).

Iedere eerste en derde **maandagavond** van de maand is er van 20:00 tot 21:00 uur een openbare Liturgievergadering, deze vindt plaats via Zoom. Hierin worden de vieringen voorbereid voor de komende twee vieringen.

De Zoomcode voor die vergadering is: <https://us02web.zoom.us/j/86209078507>

Informatie bij de coördinator liturgie: Natalie Hakhoff, zij is bereikbaar via het algemene e-mailadres.

Oecumenische Basisgemeente “De Duif”, Utrechtsedwarsstraat 7 1017 WB Amsterdam.
IBAN: Rabobank: NL20 RABO 0173 6297 92.
De Duif op Internet: Neem gerust een kijkje op de website www.deduif.net daar vind je de meest recente informatie. E-mail: info@deduif.net